

----- Перехрестя ----- СНІДАВ У КОСОВО, ВЕЧЕРЯВ У ДОМА

Якось у редакцію зателефонував заступник районного військового комісара Володимир Врублевський і запропонував журналістам пересвідчитися в оперативності інформації українських телевізійників. Мовляв, в одній з передач про від'їзд чергової групи миротворців з Косово на батьківщину автор запевнив телеглядачів, що вечеряти "голубі каски" вже будуть у рідних оселях. Отож, приходьте переконатися у цьому в райвійськкомат.

А в райвійськкоматі у той час перебував Іван Котюк з Малих Дорогостаїв - єдиний представник Рівненщини у складі українського батальйону миротворчих сил ООН в Косово. Як зауважив Іван Миколайович, він переступив поріг батьківської хати через хвилини... двадцять після телепередачі про українських миротворців. Ну, а до цієї хвилюючої миті у складі 14 вертольотного загону два

місяці перебував у навчальному центрі, три місяці - в Македонії на кордоні з Косово, а ще три місяці - у самому Косово. Був водієм. Українські воїни забезпечували спокій і порядок в одному із секторів, відведених їм штабом міжнародних сил ООН в Косово, супроводжували колони сербів через територію, де живуть албанці. І навпаки, охороняли албанців під час переміщення на сербській території. Діяли разом із польською десантною ротою.

Гнітюче враження справили на нашого земляка спалені, зруйновані будинки у зоні обслуговування. Міжнародний конфлікт албанців і сербів своїм трагічним кривавим маревом набрав величезних розмірів, тож гасити його доводиться міжнародній спільноті. І ризикують люди з різних країн життям, здоров'ям, щоб був мир, спокій, злагода і порозуміння на теренах колишньої Югославії.

Звичайно, багатьма враженнями збагатився молодорогостаївець. Про свої нелегкі будні миротворця розповідатиме рідним і знайомим, близьким і дале-

ким. А мені сказав, що зробив у Косово гріш. Ні, не казкові гонорари привіз із чужини. Скажімо, американські колеги одержували у 6-8 разів більше...

Коли Іван Миколайович ще тільки відправлявся у миротворчі сили, я просив його після повернення додому розповісти про будні своєї служби у "гарячій точці". І ось наша домовленість стала реальністю. Звичайно, я сподівався на якісь незвичні оповіді, цікаві факти. Насправді, все простіше і прозаїчніше. Наш земляк жодного разу не потрапив під обстріл ворогуючих сторін. Зрештою, це й добре, бо постріли сіють смерть, розпач, зневіру. Втім, у Косово Іван Котюк набув чимало друзів з різних країн, з якими, можливо, продовжить листування і спілкування. А солдатська дружба, замішана на тривожних буднях - це найцікавіша військова пригода.

Віталій ТАРАСЮК.

На фото: Іван Котюк знову прибув у райвійськкомат, звідки колись ступив перший крок у напрямку до Косово.

Фото автора.